

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: OT/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010206
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Bordovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1623010206.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Adrianou Bordovskou, v trestnej veci obžalovaného A. B. C. D. E. F. B. G. H. C., narodeného XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 13. septembra 2023 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B. C. D. E. F. B. G. H., narodený XX.XX.XXXX v I., trvale bytom B. J. K., J. XXX/X,

sa uznáva za vinného, že

dňa 26.04.2023 v čase približne o 12.00 h v obci Vysoká pri Morave na Hraničiarskej ulici na parkovisku reštaurácie U Bociana odcudzil zo zaparkovaného neuzamknutého osobné vozidla značky Honda Civic, evidenčného čísla K., čiernu koženkovú peňaženku obsahujúcu peňažnú hotovosť vo výške 800,- Eur, čím tak svojím konaním poškodenému A. B. - L. I., IČO: XXXXXXXX, s miestom podnikania B. J. K., B. XXX/X, spôsobil škodu krádežou vo výške 800,- Eur,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaný zaväzuje uhradiť poškodenému A. B. - L. I., IČO: XXXXXXXX, s miestom podnikania B. XXX/X, B. J. K., škodu vo výške 200,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala tunajšiemu súdu dňa 27.04.2023 obžalobu číslo 2Pv 111/23/1106 na v tom čase obvineného A. B. za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie dňa 13.09.2023, na ktoré sa obžalovaný A. B. riadne ustanovil.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobnom návrhu. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného A. B. o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedenom vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie stíhaných skutkov uvedených v obžalobnom návrhu, sa nevykoná a vykonal dokazovanie len ohľadne jeho trestu a náhrade škody.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, prečin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona, škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Po objektívnej stránke obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kedy svojim úmyselným konaním spôsobil na majetku poškodeného škodu krádežou vo výške 800 Eur, čomu zodpovedá ustanovenie § 125 ods. 1 Trestného zákona veta prvá. Škoda bola pritom v konaní bez pochybností preukázaná predovšetkým výpoveďou obžalovaného a poškodeného, tiež dôkazmi získanými v rámci ohliadky miesta činu zachytenými v zápisnici Okresného riaditeľstva Policajného Zboru Malacky, Obvodného oddelenia Policajného Zboru Malacky zo dňa

26.04.2023, ako i obsahom úradného záznamu o vykonaní operatívno – pátracích úkonoch Okresného riaditeľstva Policajného Zboru Malacky, Odboru kriminálnej polície zo dňa 26.04.2023. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pričom priamy úmysel zahŕňa všetky znaky objektívnej stránky, pretože obžalovaný sa v priamom úmysle zmocnil veci poškodeného bez jeho súhlasu a tieto veci si prisvojil. Svojím konaním teda obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu tak, ako je aj uvedené v obžalobnom návrhu prokuratorky.

Súd však s ohľadom k prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1. písm. b) Trestného poriadku vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámením listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, ktoré boli podstatné pre výrok o treste, ako i náhrade škody, konkrétne prečítaním aktualizovaného odpisu registra trestov a priestupkov obžalovaného.

Obžalovaný uviedol, že toho času je zamestnaný, dva týždne pracuje v obchodnom dome IKEA ako upratovač, plynie mu skúšobná doba, plat bol dohodnutý na sumu 1.110 Eur netto mesačne. Žije v rodinnom dome po rodičoch, ktorého vlastníkom je jeho sestra, žije tam spolu s dvomi sestrami a deťmi. Toho času má priateľku, zatiaľ nežijú v spoločnej domácnosti, pravidelne sa navštevujú. Vyživovacie povinnosti nemá, je bezdetný. Je v kontakte s poškodeným a jeho priateľkou, s ktorou si píše ohľadne úrady škody, ktorú spôsobil. Dňa 05.10.2023 má dostať prvú výplatu a prisľúbil im, že škodu im hneď vyplatí. Škodu, ktorú má nahradiť je vo výške 200 Eur. V záverečnej reči uviedol, že ho to veľmi mrzí, chce požiadať súd, aby bol v jeho prípade zhovievavý, keďže chce zmeniť svoj život, bol by veľmi vďačný, ak by mu dal súd príležitosť preukázať jeho nápravu tým, že mu uloží podmienený trest alebo iný alternatívny trest, ktorý nebude spojený s odňatím slobody.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky uviedol, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného v spojení s oboznámenými listinami viažucimi sa k osobe je zrejmé, že v tomto prípade ide o opakovanú recidívu a preto navrhol súdu, aby obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak, aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Obžalovaný má v registri priestupkov 3 záznamy v období rokov 2020 a 2021, pre spáchanie priestupku proti majetku krádežou zo dňa 16.01.2021, za ktorý bol prerokovaný uložením peňažnej sankcie vo výške 30 Eur. Obžalovaný tiež dňa 14.05.2020 a 04.11.2020 spáchal priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré bol prerokovaný v prvom prípade napomenutím a v druhom prípade v rozkaznom konaní uložením sankcie vo výške 30 Eur.

Z registra trestov obžalovaného vyplynulo 17 záznamov, v prevažnej väčšine za spáchanie trestných činov marenia výkon úradného rozhodnutia (12 záznamov) a tiež za majetkové trestné činy spáchané krádežou (5 záznamov).

S poukazom na citované ustanovenia zákona, opierajúc sa o vykonané dokazovanie súd preto konštatuje, že obžalovaný v plnej trestnej zodpovednosti spáchal úmyselný trestný čin, pričom s ohľadom na jeho závažnosť, pohnútky, ktoré obžalovaného viedli k spáchaniu trestného činu, prihliadnuc na priebeh skutku, ako i všetky okolnosti veci, súd dospel k záveru, že v danej veci je nutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody a reflektovať tak uplatnením trestnej represie, keďže stíhaný skutok spáchal krátko po tom, čo dňa 29.01.2023 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Malacky rozsudkom spisová značka 1T/64/2021 zo dňa 25.07.2022, právoplatným dňa 25.07.2022. Obžalovaného možno pritom s ohľadom na jeho profil vyplývajúci predovšetkým z registra trestov, označiť za špeciálneho recidivistu, ktorý opakovane pácha trestnú činnosť, pričom ani nepodmienečné výkony dosiaľ uložených trestov nevedli k jeho náprave. Napriek tomu, že obžalovaný krátko pred spáchaním stíhaného skutku bol prepustený z výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody dňa 29.01.2023, opätovne dňa 26.04.2023 páchal majetkovú trestnú činnosť, bez akejkoľvek reflexie a zdržanlivosti. V danom prípade súd preto u obžalovaného vylúčil uloženie akýchkoľvek alternatívnych trestov v zmysle obhajobného návrhu, keďže ich uloženie by bolo zjavne nedostatočné na dosiahnutie účelu trestu. Obžalovaný svojím doterajším spôsobom života dal jasne najavo nerešpektovanie právneho poriadku Slovenskej republiky a pomerne častým páchaním trestnej činnosti, je možné uzatvoriť, že účel trestu u obžalovaného nemožno dosiahnuť miernejšou represiou.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd konštatuje, že obžalovanému svedčí jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu, čin oľutoval). Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je v rovnováhe, preto súd obžalovanému v zmysle uvedeného uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, čo je na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá je pre daný druh trestu určená až na dva roky. Na výkon takto uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, riadiac sa režimom ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaných skutkov bol odsúdený vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Takto uložený trest odňatia slobody predstavuje podľa úvahy súdu potrebnú represiu pre obžalovaného a bude tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivo zváži následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného, jeho pomerom, ako i prognózam jeho nápravy. Súd pri uložení trestu reflektoval a zohľadnil tiež zásadu proporcionality a racionality a dospel k záveru, že obžalovaný vzhľadom k viacerým výkonom nepodmienečných trestov odňatia slobody, nemá dlhodobu stále zamestnanie, svoju obživu si zjavne zabezpečuje tiež páchaním trestnej činnosti, navyše obžalovaný v konaní nepreukázal svoje tvrdenia ohľadne nového zamestnania, v ktorom má podľa vlastného vyjadrenia pracovať len 2 týždne. S ohľadom na frekventované páchanie trestnej činnosti zo strany obžalovaného, v dôsledku ktorého nemá obžalovaný ustálený príjem v podobe trvalého zamestnania, súd vzhľadom potrebu nevyhnutnosti nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, čím zabezpečí účinnú ochranu ostatných členov spoločnosti. Trest uložený v uvedenej výmere dáva podľa úvahy súdu možnosť obžalovanému na potrebnú prevýchovu a efektívnu reflexiu vo vzťahu k vlastnému protiprávnemu konaniu.

Podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku, poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom

chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Podľa § 287 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Poškodený A. B. – L. I., IČO: XXXXXXXX, s miestom podnikania B. H. XXX/X, B. J. K., sa so svojim nárokom na náhradu škody v súhrnnej výške 200 Eur riadne pripojil k predmetnému trestnému konaniu v intenciách zákonnej lehoty podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, preto súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody v uplatnenej výške, ktorú mal súd za preukázanú.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.